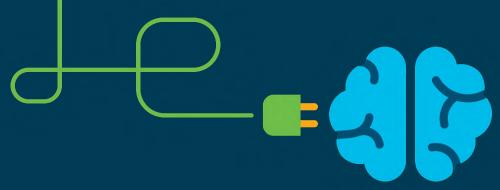
CISCO Academy

MEB OYGM & Cisco işbirliği ile,

Dijital Transformasyon
Python Programlama Eğitimleri

Kasım 2019

Enter the world of

'the python™

Python

Py

PCAP Programming Essentials in Python

Modul 2

1. Kısım

Hello World

- print ("Hello, World!")
- İlk kodumuzun bileşenleri:
  - print sözcüğü
  - Parantez açma
  - Çift tırnak
  - Yazılacak metin: Hello, World!
  - Çift tırnak
  - Parantez kapama
- Her bir bileşenin yeri önemli

- print sözcüğü bir fonksiyon adı belirtmektedir.
- Python fonksiyonları matematikteki fonksiyonlara göre daha çok içerik barındırır ve aynı zamanda esnektirler.
- Bu bağlamda bir fonksiyon bir kod parçası içerisinde:
  - Bir etkiye sebep olabilir: Örneğin ekrana metin gönderme, dosya oluşturma vb.
  - Değer(sonuç) ya da değerler üretebilirler: Örneğin bir değerin karesi, bir metinin uzunluğu

- Bu fonksiyonlar nereden gelmektedir:
  - -Python içerisinde önceden tanımlı olabilirler. Örneğin print
  - -Python eklentileri(ileride modül adını vereceğiz) ile gelebilirler.
  - -Yazılımcı tarafından oluşturulmuş olabilirler.

- Fonksiyon bileşenleri içerisinde çok önemli bir unsur da fonksiyonun argümanlarıdır.
- İhtiyaca göre bir fonksiyon argüman kullanabilir ya da kullanmayabilir.
- Bir fonksiyon tanımında muhakkak iki adet parantez bulunmalıdır. (açma ve kapama)
- İhtiyaç duyulan argümanlar bu parantezler arasına yerleştirilir.
- Not: Bir fonksiyon argümana ihtiyacı olmasa da

parantezlere ihtiyaç duyar.

- print fonksiyonuna verilen (fonksiyonda kullanılan) argüman ise bir metindir(karakter dizisi).
- Metin çift tırnak(ya da tek tırnak) arasına yazılmalıdır.
- Tırnaklar arasına yazılan metin yeni bir anlam kazanır ve kod olarak yorumlanmaz
- Tırnaklar arasına yazılan hemen hemen hersey (istisnalar var) veri olarak yorumlanır.
- Bir fonksiyonu çağırmak/kullanmak için fonksiyonun ismini ve varsa argümanları ile birlikte parantezleri and kullanırız.

- Python aşağıdaki gibi bir fonksiyon ile karşılaştığında fonksiyon_ismi(argüman):
- Öncelikle fonksiyon isminin geçerli olup olmadığına bakar. Eğer geçerli bir fonksiyon ismi değilse kod iptal edilir.
- İkinci olarak kullanılan argümanların yeterli/doğru olup olmadığını kontrol eder. Eğer gereken sayıda argüman kullanılmamışsa kod çalışması iptal edilir.
- Üçüncü olarak kullanılmak istenilen fonksiyonun tanımına bakarak argümanları bu fonksiyon tanımı içerisine aktarır.
- Fonksiyon çalıştırılır ve istenilen sonuç/etki elde edilir.

• 2.1.1.7 LAB

Python

- Karmaşık bir program bir çok işlem/yönerge/talimat içerebilir.
- Python bu hususu düzenlemek için bir kurala ihtiyaç duyar:
  - Bir satır içerisinde sadece bir adet yönerge bulunmalıdır.-
- Bir satır boş olabilir(her hangi bir kod parçası içermeyebilir). Ama birden fazla yönerge içermemelidir.
- Not: Bu kuralı bozan bazı istisnalar vardır ilerde değinilecektir.

Python - \ -

- Metin içerisinde kullanılan ters kesme(bölüm) işaretinin
   \ özel bir anlamı vardır.
- Bu karaktere kaçış karakteri(kod dışı karakter) adı verilir.
- Diğer bir deyişle kaçış karakteri kendisinden sonra gelecek karakterin özel bir anlam içereceğini belirtir.
- Örneğin kaçış karakteri sonrası kullanılan n harfi yeni bir satıra(new line) geçilmesi gerektiğini belirtir.
- Kaçış karakteri ve n harfinden oluşan sembole yeni satır karakteri ismi verilir. - \n -

Python - \ -

- Kaçış karakteri kullanımında dikkat edilmesi gereken iki hususu vardır:
  - Eğer bir metinde ters kesme işareti kullanılacaksa, bu karakterin özel anlamını göz önünde bulundurarak, iki adet ters kesme işareti girilmelidir.
  - Ters kesme işareti ile kullanılan her karakter özel bir anlam içermeyebilir.

- Aşağıda yazılı metne biraz yakından bakalım: print("Kara, kuru örümcek", "hortuma", "tırmandı.")
- print() fonksiyonu 3 metin argüman ile birlikte çağrılmış.
- Her bir argüman arasına virgül konulmuş. Çift tırnak işareti ile virgül arasına boşluk koyulmuş fakat bu zorunlu bir durum değildir. Okumayı kolaylaştırmak amacıyla yapılmıştır.
- Çift tırnak içerisindeki virgül ile argümanları birbirinden ayırmamızı sağlayan virgül tamamen farklı roller üstlenmektedir

- Aşağıda yazılı metne biraz yakından bakalım: print("Kara, kuru örümcek", "hortuma", "tırmandı.")
- Metnin içerisinde kullanılan virgül konsol ekranında gözükürken diğer virgül python yazım kurallarına uymak amacıyla kullanılmaktadır.
- Bu örnekten iki sonuç çıkartılabilir:
  - Bir print fonksiyonu içerisinde kullanılan birden fazla argüman tek bir satır içerisinde yazdırılır.
  - Python, print fonksiyonunun virgülle ayrılmış
- argümanlarını yazdırırken aralarına bir boşluk koyar.

- Aşağıda yazılı metne biraz yakından bakalım: print("Kara, kuru örümcek", "hortuma", "tırmandı.")
- Bu örneklerde print fonksiyonu içerisine yazılan argümanlar, konumları göz önünde bulundurularak ekrana çağrılmaktadır.
- Örneğin ikici sıraya yazılan argüman ikinci sırada çağrılmaktadır vb.

- Python'da argümanlar farklı bir yöntem ile de kullanılabilir/çağrılabilir.
- Bu yöntem metnin içerisine yerleştirilen anahtar sözcükler ile argümanların kullanılması esasına dayanır.
- Bunun anlamı argümanların, artık sıra ile değil, argümanı belirtilen anahtar sözcüklere bakılarak çağrılmasıdır.

- Burada iki özel anahtar sözcüğe de değinmek gerekmektedir.
- Bu anahtar sözcüklerin ilki "end" tir.
- "end" kullanırken dikkat edilmesi gereken iki husus:
  - Bir anahtar sözcük üç parçadan oluşur: Bunlar *anahtar* sözcük, eşittir sembolü ve anahtar sözcüğün değeridir.
    - Örn: end = "\t"
  - Bütün anahtar sözcükler konumları itibari ile metnin en sonunda yer almalıdır.
- end anahtar sözcüğünün varsayılan kullanımı end="\n" şeklindedir.

• 2.1.1.15 Örnek

• 2.1.1.16 Örnek

- Anahtar sözcük kullanarak print fonksiyonunun varsayılan, argümanlar arasına boşluk koyma, davranışı değiştirilebilir.
- 'sep' anahtar sözcüğü bu amaçla kullanılabilir.
   'sep' = separator
- Bir fonksiyon çağrısında birden fazla anahtar sözcük kullanılabilir

• 2.1.1.18 Örnek

• 2.1.1.19 ve 2.1.1.20 sayfasındaki uygulamalar.

2. Kısım

- Sabitler yazılan programın içerisinde veri kodlamak ve bu verileri program içerisinde kullanmak amacıyla kullanılırlar.
- Python sabitlerinin değerleri, tanımlama esnasında belirlenir. İstenirse sonradan değiştirilebilir.

Örneğin: 123, 75, bir sabittir.

- Aşağıdaki örnekte iki tip sabit kullanıldığı görülmektedir:
  - -İlk örnek bir metin/karakter-dizisi(string) tipindedir
  - -İkinci örnek ise bir tamsayı(integer) tipindedir.

```
print("2")
print(2)
```


- print() fonksiyonu her ne kadar konsolda her iki değişkeni aynı şekilde gösterse de bilgisayarın belleğinde bu iki değişken farklı şekillerde saklanmaktadır.
- Bir metin sadece yan yana dizilmiş karakter dizisini ifade eder.
- Sayılar ise bitlerden oluşan bir topluluktur.

- Sayılar bilgisayar ortamında (şimdilik) iki şekilde ifade edeceğiz:
  - Tamsayılar (Integers) ve Kesirli(Reel) sayılar(Floats)
- Bu iki tip birbirlerine ilk bakışta çok benzese de bilgisayar belleğinde nasıl tutuldukları ve kabul ettikleri değer aralıkları itibari ile farklılık göstermektedirler.
- Bir sayının değer aralığını, türünü ve uygulamasını belirleyen karakteristiğine tip(type) adı verilir.
- Python kodu içerisinde tanımlanan bir literal(sabit) ın tipi bellekte nasıl saklanacağını belirler.

- Python içerisinde kullanılan iki tipte daha gösterim vardır. Bunlardan ilki octal(sekizli-sekiz tabanında) gösterimdir.
- Herhangi bir tamsayı değişkeninin önüne 00 ya da 0o(sıfır ve o harfi) geldiğinde python bu değeri octal olarak yorumlar. Yani bu değerin içerisindeki rakamlar [0-7] aralığındadır.
- İkinci gösterim ise hexadecimal(16'lı 16 tabanlı) gösterimdir.
- Bu türden değişkenlerin önünde 0x ya da 0X(sıfır ve x) eki on bulunur.

- Bilgisayarlar 2.5(iki buçuk) ya da -0.4(eksi sıfır nokta dört) gibi sayısal değerleri float olarak yorumlarlar.
- Bu değerler tanımlanırken nokta (.) kullanılır virgül (,) kullanılmaz.
- Python 4 ile 4.0 sayılarını tamamen farklı olarak algılar.
- 4 bir tamsayı (integer) tipinde iken 4.0 float tipinde algılanır.
- İkinci gösterilimde kullanılan nokta değişkenin float olarak algılanmasına neden olur.

- Bunun dışında matematiksel e (exponent üst) ifadesi de bir değeri float haline getirir.
- Örneğin $3x10^8$: Üç kere on üzeri sekiz ifadesi Python da 3E8 ya da 3e8 şeklinde ifade edilir.
- E'nin bu gösterimdeki anlamı "10 üzeri" şeklindedir.
- Not: Bir üstel gösterimde üs değeri tam sayı olmalıdır.
- Not: Python bazı çıktıları E/e kullanarak gösterebilir.

Python Strings(Karakter Dizisi)

- Bir metin üzerinde işlem yapılmak istenildiğinde stringler (metin / karakter dizileri) kullanılır.
- String değişkenleri tanımlanırken tırnak ya da kesme işaretleri kullanılır.
- Eğer tanım bir tırnak ile başlamışsa tırnak ile, kesme işareti ile başlamışsa kesme işareti ile bitmelidir.
- Bir string değişkeninin içi boş olabilir.

Boolean

- Python içerisinde bir ifadenin doğru/yanlış olduğunu sorgulamak istediğimizde Boolean(Mantıksal) tipinde değişkenler kullanırız.
- Mantık cebrinde Doğru 1, Yanlış 0 ile ifade edilir.
- Bu iki değerin Python dilindeki karşılığı "True" ve "False" dur.
- Bu iki değişken büyük/küçük harf duyarlıdır. Tamamen görüldüğü şekilde yazılmalıdır.

Boolean

• 2.1.2.11 LAB

3. Kısım

- Programlama dillerinde operatörler, değerler üzerinde işlem yapmaya yarayan sembollerdir.
- *Veriler* ve *operatörler* birbirine bağlandığında *ifadeleri* oluştururlar. Sabit verinin(literal) kendisi en basit ifadedir.
- Operatörleri incelemeye aritmetik operatörlerle başlayacağız. (+, -, *, /, //, %, **)
- Aritmetikte olduğu gibi, + (artı) işareti iki sayı toplayabilen operatördür ve sonucu toplama'nın sonucuna eşittir.

- ** (çift yıldız) işareti, üstel operatörüdür. Sol argümanı taban, sağ argümanı üs değeridir.
- Klasik matematik, (2³ örneğinde olduğugibi) bu ifadeyi üst simgelerle yazmayı tercih eder.
- Saf metin editörleri bunu kabul etmez, bu yüzden Python da ** kullanır ve bu ifade 2 ** 3 şeklinde yazılır.

- Üstel operatörün döndüreceği sonuç:
  - ** operatörünün iki argümanı da tam sayı ise sonuç tam sayı tipinde olacaktır.
  - ** operatörünün iki argümanından en az biri float(reel sayı) ise sonuç float (reel sayı) tipinde olacaktır.

- * (yıldız) işareti çarpma operatörüdür.
- / (kesme eğik çizgi) işareti bölme operatördür.
- Eğik çizginin önündeki değer bölünen, eğik çizginin arkasındaki değer bölendir.
- Bölme operatörü tarafından üretilen sonucun tipi her zaman bir float(reel sayı)dır. Sonucun 1/2 işlemindeki gibi bir reel sayı ya da 2/1 işlemindeki gibi bir tam sayı görünümünde olması sonucun tipini değiştirmez.

- Eğer gerçekten bir tam sayı değeri sağlayan bir bölme işlemine ihtiyacınız varsa, Python'ın bunun için bir çözümü vardır.
- // (çift eğik çizgi) işareti bir tam sayı bölme operatörüdür. Standart bölme (/) operatöründen iki detayda farklıdır:
  - İşlem sonucunun kesirli kısmı yoktur. Ya kesirli kısım hiç bulunmaz (tam sayı için) ya da daima sıfıra eşittir (reel sayı için); yani sonuçlar her zaman yuvarlanır.
- Bu kural hem tam sayı hem de reel sayı kullanıldığında geçerlidir.

- Tamsayı bölmesinin sonucu daima en yakın küçük tamsayıya yuvarlanır.
- Bu çok önemlidir: yuvarlamanın sonucu daima küçük tam sayıdır.
- Tam sayılı bölme aynı zamanda taban bölme olarak da adlandırılır.
- İleride bu terime tekrar değinilecektir.

- Python'da % (yüzde) işareti kalan operatördür.
- Operatörün sonucu, tam sayı bölmesinden sonra elde edilen kalandır.
- Başka programlama dillerinde operatöre modül operatörü de denir.
- Aşağıdakileri işlemler Python'ın hata üretmesine neden olur:
  - Sıfır ile yapılan bölme işlemi;
  - Sıfır ile yapılan tam sayı bölme işlemi;
- Sıfır ile yapılan kalan/modül işlemi.

- Çıkarma operatörü (eksi) işaretidir, ancak bu operatörün başka bir anlamı daha vardır.
- Bu operatörün diğer bir işlevi önüne geldiği sayının işaretini değiştirmektir.
- Çıkarma uygulamalarında eksi operatörü iki argüman bekler, argümanlar: sol (aritmetik terimle çıkartılan) ve sağ (aritmetik terimle çıkan).
- Diğer durumda ise tek bir argüman yeterlidir.

- Bazı operatörlerin diğerlerinden önce çalışmasına neden olan düzen, öncelikler hiyerarşisi olarak bilinir.
- Python, tüm operatörlerin önceliklerini tanımlar ve daha yüksek bir önceliğe sahip operatörlerin işlemlerinin düşük öncelikli operatörlerden önce yapılacağını varsayar.
- Operatörlerin yazılma sırası hesaplamaların sırasını ve sonucunu belirler.

- Bazı eşit önceliğe sahip operatörlerin yan yana yerleştirilmesinde hesaplama yine operatörlerin bağlanma sırasına bağlıdır.
- Python operatörlerinin çoğunda sola bağlanma vardır, yani ifadenin hesaplanması soldan sağa yapılır.
- Bu basit örnek ile sola bağlanmanın nasıl çalıştığını gözlemleyebiliriz:

print (9 % 6 % 2)

soldan sağa: ilk önce 9 % 6, 3 verir; sonra 3 % 2, 1 verir

- ÖNEMLİ
- Üstel operatörü sağa bağlanma kullanır.
- Örneğin:

```
print (2 ** 2 ** 3)

2 ** 3 \rightarrow 8; 2 ** 8 \rightarrow 256
```

 Aritmetik işlemlerde olduğu gibi, bir ifadenin hesaplanmasında öncelikle parantez içindeki kısımlar hesaplanır.

4. Kısım

- Değişkenler veri depolamak için kullanılan özel alanlardır.
- Değişkenler otomatik olarak bir programda görünmez.
   Geliştirici olarak siz, programlarınızda kaç tane ve hangi değişkenleri kullanacağınıza karar vermelisiniz.
- Her Python değişkeni şunları içerir:
  - bir isim,
  - bir değer (depo alanının içeriği)

- Bir değişkene isim verirken dikkat edilmesi gerekenler:
  - Sadece büyük harf, küçük harf, rakam ve _ (alt çizgi) karakterleri kullanılmalıdır.
  - Değişkenin adı bir harfle başlamalıdır.
  - Alt çizgi karakteri(_) bir harf olarak değerlendirilebilir.
- Büyük ve küçük harfler farklı olarak ele alınır (Alice ve ALICE aynı isimdir, ancak Python bunu farklı değişken olarak yorumlar. Dolayısıyla iki farklı değişkendir)
- Değişken ismi Python'da kullanılan (özel olarak ayrılmış)

- Python, değişken isimlerinin uzunluğu konusunda kısıtlamalar getirmez.
- Ancak bu durum uzun değişken isimlerinin, kısa değişken isimlerinden daha iyi olduğu anlamına gelmez.
- Python yalnızca Latin harfleri değil, diğer alfabelere özgü karakterleri de kullanmanıza izin verir.

- PEP 8 (Python Kodu için Stil Kılavuzu) Python dilinde değişken ve metot/fonksiyon isimlerinin kullanımı için aşağıdaki şartları önerir:
  - 1) Değişken isimleri, okunabilirliği artırmak için, küçük harflerden ve gerekiyorsa alt çizgi ile ayrılmış kelimelerden oluşmalıdır. (Örn: degisken, benim_degiskenim).
  - 2) Metot isimleri değişken isimleriyle aynı kuralı izler (Örn: metod, benim_metodum)

- PEP 8 (Python Kodu için Stil Kılavuzu) Python dilinde değişken ve metot/fonksiyon isimlerinin kullanımı için aşağıdaki şartları önerir:
  - 3) Büyük harf ve küçük harfleri beraber kullanmak da mümkündür (örneğin, benimDegiskenim). Yalnızca daha önce kullanılmış olan yapının devamlılığı, kullanım için daha uygundur.

- Aynı kısıtlamaların metot adları için de geçerli olduğunu unutmayalım.
- Python'da anahtar kelimeler veya daha doğrusu ayrılmış anahtar kelimeler vardır.
- Bunların özel bir anlam içerdikleri için isimlendirmede kullanılmaması gerekir.
- Ne değişkenler ne fonksiyonlar ne de oluşturmak istenilen diğer tipler için isim olarak kullanılmamalıdır.

- ['False', 'None', 'True', 'and', 'as', 'assert', 'break', 'class', 'continue', 'def', 'del', 'elif', 'else', 'except', 'finally', 'for', 'from', 'global', 'if', 'import', 'in', 'is', 'lambda', 'nonlocal', 'not', 'or', 'pass', 'raise', 'return', 'try', 'while', 'with', 'yield']
- Ayrılmış kelimenin anlamı önceden tanımlanmıştır ve hiçbir şekilde değiştirilmemelidir.

- Şu ana kadar öğrendiğimiz ve ileride öğreneceğimiz veri tiplerini kullanarak bir değer saklamak için değişkenler kullanılır.
- Bir değişken ona bir değer atanmasıyla var olur.
- Diğer dillerden farklı olarak, Python dilinde bir değişkenin tipinin deklare edilmesine(belirtilmesine) gerek yoktur.
- Var olmayan bir değişkene herhangi bir değer atarsanız, değişken otomatik olarak oluşturulur.

• Oluşturma (ya da başka anlatım ile - sözdizimi) son derece basittir: sadece istediğiniz değişkenin adını, ardından eşittir işaretini (=) ve değişkene eklemek istediğiniz değeri kullanın.

Örneğin: degisken = 1

• İlk bölüm degisken adlı bir değişken oluşturur ve 1'e eşit bir tamsayı değerine sahip bir sabit veri atar.

• Örnek:

print () ifadesini kullanarak söz dizisi ve değişken çıktısı yazdırabilmek için, metin ve değişkeni + operatörü ile birleştirebilirsiniz.

```
var = "3.7.1"
print("Python version: " + var)
```


- Eşittir işareti aslında bir atama operatörüdür. Bu garip gelse de, operatör basit bir sözdizimine ve basit bir açıklamaya sahiptir.
- Sağ argümanının değerini sola atar, sağ argüman ise sabit verileri, operatörleri ve önceden tanımlanmış değişkenleri içeren karmaşık bir ifade olabilir.

- Aşağıdaki koda bakın: $benim \ sayım = benim \ sayım + 1$
- Bu satır, değişkeninin değerini 1 ile toplayıp kendisine yeni değer olarak atıyor.
- Böyle bir kaydı görünce, bir matematikçi muhtemelen protesto ederdi - hiçbir sayı kendisi artı bir sayıya eşit olamaz. Bu bir çelişkidir. Ancak Python, = işaretine, matematiksel eşit değil, bir değer atama işlemi gibi

- Aşağıdaki koda bakın:
   benim_sayım = benim_sayım + 1
- Peki programda böyle bir kaydı nasıl okursunuz? benim_sayım değişkeninin geçerli değerini alın, buna 1 ekleyin ve sonucu benim_sayım değişkeninde saklayın.

• 2.1.4.6 ÖRNEK

• 2.1.4.7 LAB

- x = x * 2 işlemi ile x * = 2 işlemi aynıdır.
- Operatör, iki değişkenli bir operatör ise (bu çok önemli bir koşuldur) ve operatör aşağıdaki bağlamda kullanılmış ise: değişken = değişken *Operatör* ifade
- Aşağıdaki gibi basitleştirilebilir: değişken *Operatör* = ifade

- 2.1.4.9 LAB
- 2.1.4.10 LAB

5. Kısım

- Programa eklenmiş bir açıklama, çalışma zamanında çıkarılır ve bu yorum olarak adlandırılır.
- Python, bir yorumla karşılaştığında, yorum Python için tamamen şeffaftır Python'un bakış açısından bu sadece bir boşluktur.
- Python'da, yorum # işaretiyle başlayan ve satırın sonuna kadar devam eden bir metindir.

- Yorum yazımıyla birlikte değişken isimlerini kendini açıklayacak şekilde kullanmak en iyi yöntemdir.
- Birden fazla kod satırını hızlıca yoruma almak veya birden çok satırı toplu olarak yorum yapmak istiyorsanız, değiştirmek istediğiniz satırları seçin ve aşağıdaki klavye kısayolunu kullanın:
- CTRL + / (Windows) veya CMD + / (Mac OS).

• 2.1.5.2 LAB

- Birkaç satırdan oluşan bir yorum yapmak istiyorsanız, hepsinin önüne # işareti koymanız gerekir. Ayrıca, o anda gerekmeyen bir kod parçası için de yorum işaretini kullanabilirsiniz.
- Bir süre sonra kendi kodunuzu okurken veya başkaları kodunuzu okurken yorumlar önemli olabilir.

6. Kısım

input() Fonksiyonu

- input () fonksiyonu kullanıcı tarafından girilen verileri okur ve aynı verileri çalışan programa gönderir.
- Program, kullanıcıdan konsoldan veri girmesini ister.
   (muhtemelen klavyeyi kullanarak, ancak ses veya görüntü kullanarak veri girişi yapmak da mümkündür).

```
X = input("Bir metin giriniz: ")
```


input() Fonksiyonu

- input() fonksiyonu, içerisine değişken almadan çağırılabilir.
- input() fonksiyonu konsolu veri giriş moduna geçirecektir.
- Bu fonksiyon çalıştırıldığında konsolda yanıp sönen bir imleç meydana gelir.
- Veririn girilmesinin ardından enter tuşuna basarak veri bitirilir ve bu moddan çıkılır.
- Girilen tüm veriler fonksiyonun sonucu olarak programınıza gönderilecektir.
- Sonucun bir değişkene atanması gerekir. Bu adımı atlamak,

girilen verilerin kaybolmasına neden olur.

2019 Cisco and/or its affiliates. All rights reserved. Cisco Pu

input() Fonksiyonu

• input () fonksiyonu, print () fonksiyonunu kullanmadan kullanıcıya çıktı üretebilir.

```
girdi = input ("Bana bir şey söyle ...")
print ("Hmm ...", girdi, "... Gerçekten mi?")
```

- input () fonksiyonu bir argümanla çağrılmıştır. Bu argümanın tipi bir stringtir. (karakter dizisi)
- Kullanıcıya bir mesaj girmeden argüman konsolda gösterilir; input() daha sonra işini yapar.
- input() fonksiyonunun sonucunun tipi de bir stringdir.

• Python veri tiplerini dönüştürmek için bazı hazır fonksiyonlar sunar: int() ve float().

• int() fonksiyonu bir argüman alır ve argümanı bir tam sayıya dönüştürür.

Örneğin: int (string), int(float)

• float() fonksiyonu bir argüman alır ve argümanı float (reel sayı) tipine dönüştürür.

Örneğin: float (string)

- 2.1.6.4 Örnek
- 2.1.6.5 Örnek

• + (artı) işareti iki string tipindeki değişkene uygulandığında bir birleştirme operatörü olur:

```
string + string
```

- Bu durumda + basitçe iki stringi birleştirir (yapıştırır). Sol taraftan başlayarak birleştirme yapılır.
- Aritmetik operatör olarak kullanımının aksine, + birleştirme operatörü olarak kullanıldığında sıra önemlidir. Yani "ab" + "ba" ile "ba" + "ab" aynı değildir.

* (yıldız) işareti, bir dizeye tam sayıyla uygulandığında
 (sıra önemsiz olarak kullanılabilir) kopyalama metodu olur:
 dizi * tam_sayı veya tam_sayı * dizi

• 2.1.6.7 Örnek

• str() metodu tam sayıları dizelere çevirmek için kullanılabilir.

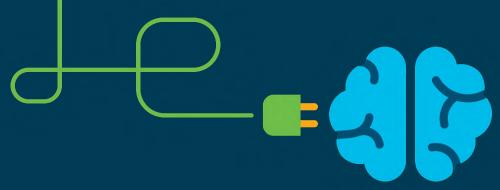
str(tam_sayı)

- 2.1.6.9
- 2.1.6.10
- 2.1.6.11

CISCO Academy

MEB OYGM & Cisco işbirliği ile,

Dijital Transformasyon
Python Programlama Eğitimleri

Kasım 2019

Enter the world of

'the python™

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Py

PCAP Programming Essentials in Python

Modul 3

1. Kısım

Python

- Yazılım geliştiriciler bir program yazar ve bu program bazı sorular ve hesaplar barındırır.
- Bilgisayarlar bu programı çalıştırır ve bu sorulara bazı yanıtlar sunar. Program bu yanıtlara uygun davranış sergileyebilmelidir.
- Python soru sorulmasına imkan sağlayan bazı özel operatörler kullanır.
- Bilgisayarlar kendisine yöneltilen sorulara iki türlü cevap verirler: Evet, doğru ve Hayır, yanlış

Python (==)

- Eşitlik operatörü (==) sağındaki ve solundaki değerlerin eşit olup olmadığını kıyaslar.
- Eğer eşitse sonuç True, (doğru)
- Eşit değilse sonuç False, (yanlış) çıkar.

Python (!=)

- Eşitsizlik operatörü (!=) de sağındaki ve solundaki değerlerin eşit olup olmadığını kıyaslar.
- Eğer eşitse sonuç False, (yanlış)
- Eşit değilse sonuç True, (doğru) çıkar.

Python (>, >=)

- Büyüktür operatörü de (>) solunda girili değerin, sağındaki değerden büyük olup olmadığını kıyaslar.
- Eğer büyükse sonuç True (doğru), büyük değilse sonuç False (yanlış) çıkar.
- Büyüktür operatörünün farklı bir türü büyük eşittir (>=) operatörüdür.
- Eğer sol taraf sağ taraftan büyük ya da sağ tarafa eşitse sonuç True (doğru), küçükse sonuç False (yanlış) çıkar.

Python (<, <=)

- Küçüktür operatörü (<)ve küçük eşittir operatörü (<=)de benzer kıyaslar yapmamızı sağlar.
- Küçüktür operatörü kullanıldığında sol taraf sağ taraftan küçükse sonuç True (doğru), değilse sonuç False (yanlış) çıkar.
- Küçük eşittir operatörü kullanıldığında sol taraf, sağ taraftan küçük ya da sağ tarafa eşitse sonuç True (doğru), büyükse sonuç False (yanlış) çıkar.

Python Operatör Önceliği

Priority	Operator	
1	+, -	unary
2	**	
3	*, /, //, %	
4	+ , -	binary
5	< , <= , > , >=	
6	== , !=	

Python Operatör Önceliği

• Örn 3.1.1.5

- Kod içerisinde, koşula bağlı durumlar kullanılması gerekiyorsa Python içerisinde tanımlı bazı ifadeler kullanılabilir.
- Bu ifadelerden ilki "*if*" tir. Bir "*if*" ifadesinin en basit şekli aşağıdaki gibidir.

```
if doğru_veya_yanlış:
doğru_ise_buradaki_işlemleri_yap
```


- Bu ifadeyi yazarken dikkat edilmesi gereken hususlar aşağıdaki şekilde sıralanabilir:
  - if Anahtar sözcüğü
  - En az bir, ya da daha fazla boşluk,
  - Mantıksal bir ifade (yalnızca True ya da False değeri alabilecek)
  - İki nokta ve yeni satıra geçiş.
  - *if* bloğu içerisindeki ifadeler. (Indentation kuralına dikkat edilmelidir.)

- Indentation(Girinti) kuralı iki şekilde sağlanabilir. "*if*" bloğu içerisinde tab kullanarak ya da belirli sayıda boşluk (tavsiye edilen 4 adet) bırakarak.
- Blok içerisindeki satırların hepsi aynı sayıda boşluk içermelidir.

```
if true_or_not:
    do_this_if_true
    do_this_if_true
```


- Bir *if* bloğu aşağıdaki şekilde çalışır.
  - Eğer true_or_not ile belirtilen mantıksal ifade True ise indentation ile belirtilen kod bloğu çalıştırılır.
  - Eğer true_or_not ile belirtilen mantıksal ifade False ise indentation ile belirtilen kod bloğuna bakılmadan bir sonraki satırdan çalışmaya devam edilir.

```
if true_or_not:
    do_this_if_true
```


Python if/else

• Eğer koşul şartı sağlanmamışsa, yapılması gerekenleri bir "else" bloğu ile ifade edebiliriz. Bu şekilde tanımlanan ifadelere if/else ifadesi denir.

```
if true_or_false_condition:
    perform_this_if_condition_true
else:
    perform_this_if_condition_false
```


Python if/else

- Else bloğu içerisinde tanımlanan ifade, if koşulunun sağlanmadığı durumlarda ne yapılacağını belirtir.
- Bir if/else bloğu aşağıdaki şekilde çalışır:
  - Eğer true_or_false_condition ile belirtilen mantıksal ifade True ise indentation ile belirtilen kod bloğu çalıştırılır. "else" bloğu çalıştırılmaz.
  - Eğer true_or_false_condition ile belirtilen mantıksal ifade False ise "if" bloğu çalıştırılmaz ve "else" bloğu çalıştırılır.

Python Nested-if

- Eğer birden fazla koşul durumu kontrol edilmesi gerekiyorsa Python bunun için farklı çözümler sunabilir.
- Bunlardan ilki iç içe yerleştirilmiş if ifadeleridir. (Nestedif)

Python Nested-if

```
if hava güzelse:
   if güzel bir restoran bulabildiysen:
     restoranda yemeğini ye()
   else:
     sandviç ye()
else:
   if bilet_bulabildiysen:
     tiyatroya_git()
   else:
     alışveriş yap()
alialia
CISCO
```

- İkinci bir çözüm ise "*elif*" anahtar sözcüğünün kullanılmasıdır. "*elif*" sözcüğü else-if sözcüklerinin birleşiminden oluşur.
- Bu tür kullanımlara ardışık(kaskad) if ifadesi adı verilir.


```
if hava güzelse:
  yürüyüş yap()
elif bilet_bulabildiysen:
  tiyatroya_git()
elif sevdiğin restoran açıksa:
  yemeğini ye()
else:
  evde satranç oyna()
```


- Dikkat edilmesi gereken bir kaç nokta:
  - if kullanmadan else kullanılamaz.
  - İster *elif* kullanılsın ister kullanılmasın, *else* ifadesi daima koşulların sonunda kullanılır.
  - else ifadesinin kullanılması zorunlu değildir.
  - Ardışık *if* ifadelerinde *else* kullanılmışsa en azından bir ifade bloğu çalıştırılacaktır.
  - Ardışık *if* ifadelerinde *else* kullanılmamışsa hiç bir ifade bloğu çalıştırılmayabilir.


```
number1 = int(input("Enter the first number: "))
number2 = int(input("Enter the second number: "))
if number1 > number2:
  larger number = number 1
else:
  larger number = number 2
print("The larger number is:", larger_number)
```

```
number1 = int(input("Enter the first number: "))
number2 = int(input("Enter the second number: "))
if number1 > number2: larger_number = number1
else: larger_number = number2
```

print("The larger number is:", larger_number

Python if/elif

• 3.1.1.9 Örnek 3

Python if/elif

- Kodun bir parçasının birden fazla çalıştırılmasına döngü(loop) adı verilir.
- 2. ile 8. satır arası kodlar bir döngü oluşturmaktadır.

Python if/elif

- 3.1.1.11 LAB
- 3.1.1.12 LAB
- 3.1.1.13 LAB

2. Kısım

- Python içerisinde bir döngü "while" ile de tanımlanabilir. while koşul_ifadesi: döngü_gövdesi
- Eğer *koşul_ifadesi*'nin sonucu False olarak hesaplarsa *döngü_gövdesi* yürütülmez/çalıştırılmaz.
- Burada dikkat edilmesi gereken en önemli husus bir şekilde koşul_ifadesi'nin değişebilmesidir. Eğer koşul_ifadesi daima True olarak hesaplanırsa sonsuz bir döngü içerisine girilmiş olur.


```
sayı = int(input("Bir sayı girin ya da durmak için -1 yazın: "))
while say: !=-1:
  if sayı > en büyük sayı:
    en büyük sayı = sayı
  sayı = int(input("Bir sayı girin ya da durmak için -1 yazın: "))
print("En büyük sayı: ", en büyük sayı)
```


Aşağıdaki kodu inceleyelim.

```
sayac = 5
while sayac != 0:
print("Döngü içerisindeyim.", sayac)
sayaç -= 1
print("Döngü dışındayım", sayac)
```


- Bu kod sayac değeri sıfıra ulaşıncaya kadar "Döngü içerisindeyim" ve sayacın o anki değerini ekrana yazdıracaktır.
- Sayaç değeri sıfır olduğunda ise "Döngü dışındayım" ve sayacın değerini yazdıracaktır.

```
while sayac != 0:

print("Döngü içerisindeyim.", sayac)

sayaç -= 1

print("Döngü dışındayım", sayac)
```


• 3.1.2.3 LAB

- Python içerisinde yazılabilecek bir başka döngü ise "for" döngüsüdür.
- "for" döngüleri, bir döngüyü belli bir sayıda çalıştırmak istenildiği durumlarda kullanılabilir.
- *'for'*' döngüleri çok büyük veri kümeleri üzerinde çalıştırılabilir. Örn:

```
for i in range(100):
#birşeyler_yap()
```


- Bir for döngüsün yazılma adımları:
  - 1) "for" anahtar sözcüğü ile başlanır.
  - 2) "for" dan sonra gelen ifade kontrol değişkeni olarak adlandırılır. (*i*)
  - 3) "in" anahtar sözcüğü kontrol değişkenine atanacak muhtemel değerleri tarif etmek için kullanılır.
  - 4) *range()* fonksiyonu, kontrol değişkenine atanacak bütün değerlerin kontrolünden sorumludur. 0 ile 99 arasındaki bütün tamsayı değerlerini sıra ile *i* kontrol değişkenine atar.

- range() fonksiyonu tek bir argüman ile çağrıldığında sıfırdan başlar ve girilen değerden küçük en büyük tamsayıya kadar, birer birer artarak devam eder.
- range() fonksiyonu iki argüman ile de çağrılabilir. Böyle bir durumda girilen ilk değer başlangıç değerini, ikinci değer ise kontrol değişkeninin atanmayacağı ilk değeri gösterir. Örn:

```
for i in range(2, 8):

print("i'nin şimdiki değeri:", i)
```


• range() fonksiyonu üç argüman ile de çağrılabilir. Bu durumda üçüncü argüman kontrol değişkeninin her döngü içerisinde ne kadar arttırılacağını belirtir.

```
for i in range(2, 8, 2):

print("i'nin şimdiki değeri:", i)
```

• Not: *range()* fonksiyonunun ikinci değeri, mutlaka birinci değerinden büyük olmalıdır.

• 3.1.2.6 LAB

- Bazı durumlarda döngünün çalıştırılması işlemine bir son verilmek istenebilir. Böyle bir durumda döngü gövdesine "break" anahtar sözcüğü yazılmalıdır.
- "break" anahtar sözcüğü kullanıldığında döngüden çıkılır ve döngü işlemine son verilir. Sıradaki satırların çalıştırılmasına devam edilir.

- Bazen de döngü gövdesinde yapılan işlemleri bir seferlik atlamak gerekebilir. Böyle bir durumda döngü gövdesine "continue" anahtar sözcüğü yazılmalıdır.
- "continue" anahtar sözcüğü, sanki döngü gövdesinde yazılan işlemler yapılmışcasına, sıradaki kontrol değerine geçilmesini sağlar.

- 3.1.2.8 ÖRNEK
- 3.1.2.9 LAB
- 3.1.2.10 LAB
- 3.1.2.11 LAB

• Döngülerin içerisinde, "if" koşullu durumlarında olduğu gibi, "else" ifadeleri kullanılabilir.

```
i = 1
while i < 5:
    print(i)
    i += 1
else:
    print("else:", i)</pre>
```



```
i = 111
for i in range(2, 1):
    print(i)
else:
    print("else:", i)
```

- Eğer herhangi bir nedenle döngü gövdesi çalıştırılamazsa, kontrol değişkeni döngüden önceki değerini korur.
- Eğer kontrol değişkeni for döngüsünden önce oluşturulmamışsa, else ifadesi içerisinde oluşturulmaz.

- 3.1.2.14 LAB
- 3.1.2.15 LAB

3. Kısım

- Python da mantıksal birleşim ve mantıksal ayrışım işlemleri için "and" (ve) ve "or" (veya) operatörleri kullanılır.
- Bu operatörler binary operatörlerdir. Bit'ler üzerinde çalışırlar.
- İşlem öncelikleri kıyaslama operatörlerinden düşüktür.
- Bu operatörler ile yapılan işlemlerin sonucu doğruluk tablosuna dayanır.

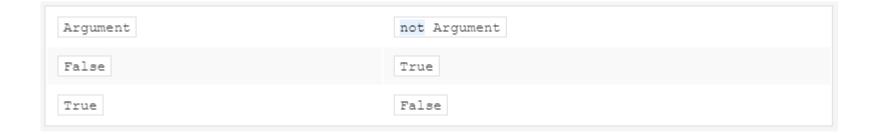

- "or" operatörünün öncelik sırası "and" den sonra gelir.
- Bir diğer mantıksal operatör "not" (değil) operatörüdür. True değerini False, False değerini True yapar.
- İşlem önceliği + ve ile aynıdır.

De Morgan Kuralı:

```
not (p \ and \ q) == (not \ p) \ or (not \ q)

not (p \ or \ q) == (not \ p) \ and (not \ q)
```

- Mantıksal operatörleri sağ ve solundaki değerleri(kaç bitten oluşursa oluşsun) bir bütün olarak ele alırlar.
- Bu operatörler sadece sıfır değerini (bütün bitlerin sıfır olması) *False*; sıfır olmama değerini (en az bir bitin bir olması) *True* olarak yorumlar.

• Bitler üzerinde işlem yapmamızı sağlayan 4 operatör vardır. Bunlara bitwise (bitsel) operatörler denir. Bunlar:

```
& (ampersand) - bitsel birleşim;
(bar) - bitsel ayrışım;
(tilde) - bitsel olumsuzluk;
(caret) - bitsel ayrıcalıklı veya (xor).
```


- Bitsel operatörlerin argümanları tamsayı(integer) olmalıdır. Float değerler kullanılmamalıdır.
- Mantıksal operatörler ile bitsel operatörler arasındaki temel fark; mantıksal operatörler bit seviyesinde işlem yapmazlar.
- Bitsel operatörler ise bit bit işlem yaparlar.

```
& (ampersand) - bitsel birleşim;
```

```
/ (bar) - bitsel ayrışım;
```

- ~ (tilde) bitsel olumsuzluk;
- ^ (caret) bitsel ayrıcalıklı veya (xor).

• 3.1.3.3 Örnek

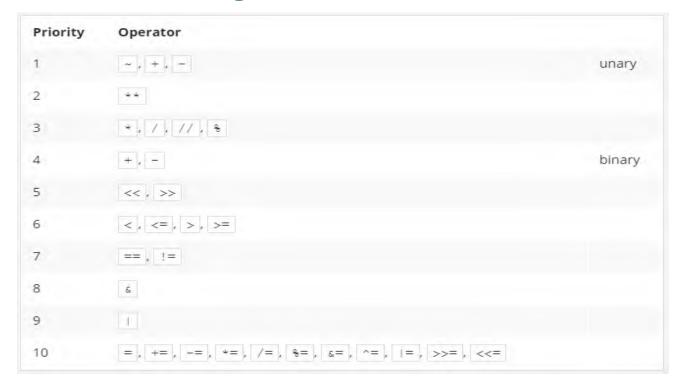

- Python'da bitler üzerinde işlem yapmamızı sağlayan bir başka operatör de bulunmaktadır. Bu operatörün ismi shifting (kaydırma) operatörüdür.
- Bu operatör de sadece tamsayılar ile çalışmaktadır.
- Onluk tabanda bulunan çarpma ve bölme işlemine benzemektedir. Fakat ikili tabanda çalışmaktadır.
- Bir değeri bir bit sola kaydırmak onu iki ile çarpmaya karşılık gelmektedir.
- Bir değeri bir bit sağa kaydırmak onu ikiye bölme anlamı taşımaktadır.

Sola kaydırma: değer << bit_adedi Sağa kaydırma: değer >> bit_adedi

• Operatörün solunda kalan kısım bit kaydırma işlemi yapılacak değeri belirtirken, operatörün sağında yer alan kısım kaç bit kaydırmanın yapılacağını belirtir.

4. Kısım

Listeler

- Şimdiye kadar, oluşturduğumuz değişkenlere sadece bir değer depolamayı öğrendik.
- Bu değişkenlere matematik analojisinde skalerler denir.
- Şimdiye kadar kullandığınız tüm değişkenler aslında skalerdir.
- Bir değişken için birden fazla değer depolamak kullanışlı olabilir.

Listeler

- Böyle çok değerli bir değişken nasıl oluşturulur?
- Listeler sağa bakan köşeli parantez ile başlar ve sola bakan köşeli parantez ile sona erer;
- Bir listenin içindeki elemanların tipleri farklı olabilir.
- Python, bir listedeki öğelerin daima sıfırdan başlayarak numaralandırıp saklar.
- Liste bir elemanlar topluluğudur, fakat her eleman bir skalerdir.

- Listeden bir eleman seçmeyi sağlayan köşeli parantez içindeki değere **indeks** denir.
- Listeden bir eleman seçme işlemi **indeksleme** olarak bilinir.
- Şimdiye kadar kullandığımız tüm değişken verileri sabit veriydi(literal). Değerleri çalışma zamanında değişmezdi. Fakat herhangi bir ifade de indeks olabilir.

• Örnek 3.1.4.2

- Bir listenin uzunluğu programın çalışması sırasında değişebilir.
- Listenin geçerli uzunluğunu kontrol etmek istiyorsanız, len() adındaki bir fonksiyon kullanılır.
- Fonksiyon, listenin ismini bir argüman olarak alır ve o anda listede bulunan öğelerin sayısını döndürür. (başka bir deyişle listenin uzunluğu).

- Listedeki öğelerin herhangi biri herhangi bir zamanda silinebilir bu işlem, *del()* adlı bir talimatı ile yapılır. Not: Bu bir talimattır, fonksiyon değildir.
- Silme işlemi için silinecek elamanın işaret edilmesi gerekir.
- Bu eleman listeden yok olacak ve listenin uzunluğu da bir azalacaktır.
- Var olmayan bir liste elemanına erişemezsiniz
- Olmayan bir liste indeksinin hem değerini alınamaz hem de olmayan indekse bir değer atayamazsınız.

• Örnek 3.1.4.4

- Negatif tam sayı olarak verilen indeksler Python'da kullanılabilir ve çok faydalı olabilir.
- İndeksi -1'e eşit olan bir eleman listedeki son elemandır.
- Benzer şekilde, indeksi -2 olan eleman ise, listedeki sondan bir önceki elemandır.

• 3.1.4.6 LAB

- Metotlar fonksiyonların özel bir türüdür.
- Bir fonksiyon gibi davranır ve bir fonksiyon gibi görünür, fakat nasıl çalışacağı ve çağırılma tarzları farklıdır.
- Bir fonksiyon hiçbir veriye ait değildir veri alır, yeni veri yaratabilir ve (genellikle) bir sonuç üretir.
- Metotlar tüm bunları yapar, Bununla birlikte seçilen bir varlığın durumunu da değiştirebilir.

- Bir metot, fonksiyonların aksine, bir veriye aittir. Bu data için çalışır. Bir Fonksiyon ise bütün koda aittir.
- Bu özellik metodun çağırılması için, metodun çağırıldığı verinin bazı özelliklerinin olması gerektiği anlamına gelir.

- Genel olarak, tipik bir fonksiyon çağrısı şöyle görünebilir: sonuc = function(arg)
- Fonksiyon bir argüman alır, bir şey yapar ve bir sonuç verir.
- Tipik bir metot çalıştırma ise genellikle şöyle görünür: sonuc = data.method(arg)
- Metot adından önce, metoda sahip olan verinin adı gelir. Ardından bir nokta, metot adı ve parantez içerisinde argümanlar eklenir.
- Metot bir fonksiyon gibi davranabilir, ancak daha fazlasını da yapabilir, çağrıldığı verinin durumunu değiştirebilir.

list.append(argüman)

- Bu metot, argümanının değerini alır ve metodun sahibi olan listenin sonuna yerleştirir.
- Listenin uzunluğu bir artar.

list.insert(yer, argüman)

- insert () yöntemi biraz daha yeteneklidir.
- Yalnızca liste sonuna değil listedeki herhangi bir yere yeni bir eleman ekleyebilir.
- İki argüman alır:
  - Birincisi, eklenecek elemanın istenen yerini belirtir; Not: Yeni elemanın sağında yer alan bütün elemanlar (istenen pozisyondaki dahil) yeni elemana yer açmak amacıyla sağa kaydırılır;
- İkincisi, eklenecek öğedir.

• Bir liste oluşturulduğunda boş olarak tanımlanabilir. (bu işlem bir köşeli parantez çifti ile yapılır) ve ardından bir döngü ile yeni elemanları bu boş listeye ekleyebilirsiniz.

```
myList = [] # boş bir liste oluşturuldu
for i in range(5):
    myList.insert(0, i + 1)
print(myList)
```



```
myList = [10, 1, 8, 3, 5]

total = 0

for i in myList:

total += i

print(total)
```


- Bir listenin elemanlarını yeniden düzenlemek gerekirse, mesela elemanların sırasını tersine çevirmek
- Python, veri değişmek için pratik bir yol sunar:

```
degisken1 = 1
degisken2 = 2
```

degisken1, degisken2 = degisken2, degisken1


```
myList = [10, 1, 8, 3, 5]

myList[0], myList[4] = myList[4], myList[0]

myList[1], myList[3] = myList[3], myList[1]

print(myList)
```

• Peki ya liste 100 eleman içeriyorsa?


```
myList = [10, 1, 8, 3, 5]
u = len(myList)
for i in range(u // 2):
    myList[i], myList[u - i - 1] = myList[u - i - 1], myList[i]
print(myList)
```


• 3.1.4.13 LAB

5. Kısım

- Şimdi bir listedeki elemanların nasıl sıralanacağını öğrenme zamanı.
- Bir listenin iki şekilde sıralanabileceğini varsayalım:
  - artan (başka bir değişle azalan olmayan) komşu elemanların her çiftinde, önceki eleman sonraki büyük değildir;
  - azalan (başka bir değişle artmayan) komşu elemanların her çiftinde, önceki eleman sonraki daha küçük değildir.

• Bir listeyi artan düzende sıralayalım.

8	10	6	2	4
8	6	10	2	4
8	6	2	10	4
8	6	2	4	10

• Bir listeyi artan düzende sıralayalım.

6	8	2	4	10		
6	2	8	4	10		
6	2	4	8	10		

• Bir listeyi artan düzende sıralayalım.

|--|

2	4	6	8	10
---	---	---	---	----

- Birinci ve ikinci elemanları alıp karşılaştırılır; eğer bu elemanlar yanlış sırada ise (yani; birincisi ikinciden daha büyük ise), bu elemanları değiştirilir; eğer sıralama doğru ise bir işlem yapılmaz.
- Aynı işlemi ikinci ve üçüncü elemanlar için yapılır.
- Daha sonra listede devam edip üçüncü ve dördüncü elemanlara bakılır.
- Listedeki elemanların hepsini geçtikten sonra, yeni listede ikinci bir tura başlanır.
- Bu sıralama yöntemine bubble sort adı verilir.

  Jarights reserved. Cisco

• Bu algoritmanın yapısı basittir: Bitişik elemanları karşılaştırır ve gerekenleri değiştirerek hedefimize ulaşırız.

https://www.youtube.com/watch?v=lyZQPjUT5B4

- Tüm listeyi sıralamak için kaç tura ihtiyacımız var?
- Başka bir değişken kullanarak bu sorunu çözebiliriz; Bu değişkenin görevi, geçiş sırasında herhangi bir yer değişikliği yapılmış olup olmadığını gözlemlemektir
- Bir değişiklik yoksa liste zaten sıralanmıştır ve başka tura ihtiyaç yoktur.
- degistirildi_mi adında bir değişken oluşturalım ve değişme işlemi olmadığını belirtmek için bu değişkene False değerini atayalım. Eğer bir değişme olursa degistirildi_mi değişkenini *True* olarak güncelleriz.

print(benimListem)

```
benimListem = [8, 10, 6, 2, 4]
degistirildi mi = True
while degistirildi_mi:
  degistirildi mi = False
                                            # Henüz bir değişiklik olmadı
  for i in range(len(benimListem) - 1):
     if benimListem[i] > benimListem[i + 1]:
       degistirildi mi = True
                                            # Değişiklik yapıldı!
       benimListem [i], benimListem [i + 1] = benimListem [i + 1], benimListem [i]
```


- Bununla beraber Python'ın kendi sıralama mekanizmaları da vardır.
- Yeterli sayıda kullanıma hazır kodlar olduğu için kimsenin kendi sıralama mekanizmasını yazması gerekmez.

```
benimListem = [8, 10, 6, 2, 4]
benimListem.sort()
print(benimListem)
```

• Tüm listeleri olabildiğince hızlı bir şekilde sıralayan sort () adında bir metot vardır.

6. Kısım

• Listeler, bellekte sıradan (skaler) değişkenlerden farklı şekilde saklanır.

```
liste1 = [1]
liste2 = liste1
liste1[0] = 2
print(liste2)
```


- Sıradan bir değişkenin ismi, değişkenin içeriğin ismidir;
- Bir listenin ismi ise listenin saklandığı hafıza konumunun ismidir.
- liste2 = liste1 şeklinde yapılan atama, dizinin adını kopyalar, içeriğini değil.
- Aslında, iki isim (liste1 ve liste2), bilgisayar belleğindeki aynı yeri tanımlar.
- Bu listelerden herhangi birinde yapılan bir değişiklik diğerini de etkiler.

- Dilimleme, bir listenin veya listenin bir bölümünün yepyeni bir kopyasını almamızı sağlayan bir Python özelliğidir.
- Aşağıdaki şekilde listenin içeriğini kopyalanır.

```
liste1 = [1]
liste2 = liste1[:]
liste1[0] = 2
print(liste2)
```


- Kodun göze çarpmayan ve [:] olarak tanımlanan kısmı ile yepyeni bir liste oluşturabilir.
- Dilimlemenin en genel kullanım yapısı aşağıdaki gibidir: benimListem[başlangıç:bitiş]
- Bu şekilde, kaynak listedeki başlangıç ile (bitiş-1) arasındaki indekslerin elemanları kullanılarak yeni bir (hedef) liste oluşturulur.
- Not: bitiş değil (bitiş-1). Bitiş değerine eşit olan indeksteki eleman, dilimleme sonucunda yer almayan ilk elemandır.

- Kodun göze çarpmayan ve [:] olarak tanımlanan kısmı ile yepyeni bir liste oluşturabilir.
- Dilimlemenin en genel kullanım yapısı aşağıdaki gibidir: benimListem[başlangıç:bitiş]
- Bu şekilde, kaynak listedeki başlangıç ile (bitiş-1) arasındaki indekslerin elemanları kullanılarak yeni bir (hedef) liste oluşturulur.
- Not: bitiş değil (bitiş-1). Bitiş değerine eşit olan indeksteki eleman, dilimleme sonucunda yer almayan ilk elemandır.

- 3.1.6.7
- 3.1.6.8
- 3.1.6.9

7. Kısım

• Bir listenin skaler değişkenlerden daha karmaşık yapıda elemanları olabilir. Örneğin:

```
ikinci_sıra = []
for i in range(8):
    ikinci_sıra.append("BEYAZ_PİYON")
```

- Bu kod parçası, adı ikinci_sıra olan bir liste oluşturur.
- Sonra 8 tane beyaz piyon ikinci sıra ya eklenir.

• Aynı sonucu liste oluştururken de elde edebiliriz.

```
ikinci\_sira = ["beyaz piyon" for i in range(8)]
```

- Bu kod parçasında liste oluşturulurken, programın çalışması esnasında, elemanlar eklendi.
- Listeyi doldurmak için kullanılacak veri (beyaz_piyon)
- Verinin listeye kaç kez ekleneceğini belirten kısım (for i range(8))

- Satranç tahtasındaki boş yerleri belirtmek için **BOŞ** adlı önceden tanımlanmış bir sembol **varsayalım**.
- Tamamen boş bir satranç tahtası oluşturmak için listelerin eleman olarak kullanıldığı bir liste tanımlayalım.

```
satranc_tahtasi = []
```

```
for i in range(8):
    sira = [BO\(\infty\) for i in range(8)]
    satranc_tahtasi.append(sira)
```


- Bu işlem sonucu satranç_tahtasi değişkeni iki boyutlu bir dizi haline geldi.
- Bu gibi diziler cebirde matris olarak isimlendirilir.
- Bu yapı alttaki gibi daha kısa şekilde de oluşturulabilir.

 $satranc\_tahtasi = [[EMPTY for i in range(8)] for j in range(8)]$

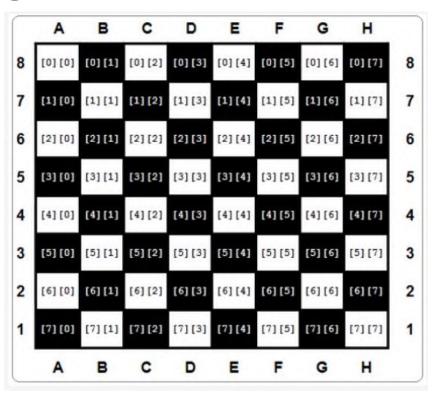
• İç taraftaki parantezin sırayı oluştururken, dış taraf sıraları içeren bir liste oluşturur.

- Satranç tahtasında seçilmek istenen alana erişmek için iki indeks kullanılması gerekmektedir.
- İlk indeks sıranın seçilmesini sağlarken, ikinci indeks o sıranın içindeki alanın seçilmesini sağlar.
- Şimdi satranç tahtasına kaleleri ekleyelim.

```
satranc_tahtasi[0][0] = "kale"
satranc_tahtasi[0][7] = "kale"
satranc_tahtasi[7][0] = "kale"
satranc_tahtasi[7][7] = "kale"
```


• Eğer C4'e at taşını eklemek istersek:

$$satranc\_tahtasi[4][2] = "at"$$

• E5'e bir piyon koyalım:

- İki boyutlu bir listede herhangi bir elemanı bulmak için iki koordinata ihtiyacımız var.
  - Dikey koordinat (satır numarası)
  - Yatay koordinat(sütün numarası)
- Hava durumu verilerinin otomatik olarak alındığı bir yazılım geliştirdiğimizi düşünelim.
- Hava durumunu ileten cihaz saatlik olarak veriyi gönderiyor ve kayıtlar aylık olarak tutuluyor.

- Toplam olarak 24x31 = 744 adet hava durumu verisi var.
- Şimdi bütün bu verilerin saklanabileceği bir liste tasarlayalım.
- Öncelikle, bu uygulama için hangi veri tipinin uygun olduğuna karar verelim. Kullanılan termometrenin sıcaklığı 0.1 duyarlılık ile ölçtüğü bilindiğinden bu uygulama için reel sayıları(float) kullanmak doğru olacaktır.

- Daha sonra her saat için keyfi olarak verilmiş bir değer ile bütün saat listelerini oluşturalım.
- Bu durumda bir satırda 24 tane eleman bulunacaktır.
- Oluşturduğumuz 24 elemanlı liste bir günü temsil edeceğinden bu gün listelerinden 31 tane oluşturmalıyız.(Bir ayın 31 gün olduğun varsayıyoruz)
- Bu şartları sağlayacak örnek (s saatleri, g günleri tanımlar):

sicakliklar = [[0.0 for s in range(24)] for g in range(31)]

- Alınan veriler doğrultusunda aylık ortalama öğlen sıcaklığını hesaplayabiliriz.
- Saat 12 de alınmış 31 kaydı toplayıp 31'e bölümü bize ortalama sıcaklığı verecektir.
- Gece yarısı alınan verinin alınan ilk veri olduğu düşünülürse: toplam = 0.0 for gun in sicakliklar:

```
toplam += gun[11]
```

ortalama = toplam / 31

print ("Saat 12 için ortalama sıcaklık: ", ortalama) ights reserved. Cisco Public

Ayın en yüksek sıcaklık değerini bulalım.

```
en_yuksek = -100.00
for gun in sicakliklar:
  for gecici in gun:
    if gecici > en_yuksek:
        en_yuksek = gecici
```

print("En yüksek değer:", en_yuksek)

- "gun" değişkeni, sıcaklıklar listesinin bütün elemanlarını teker teker tarar.
- "gecici" değişkeni, bir gün için oluşturulurmuş sıcaklık değerleri listesini teker teker tarar.

• Şimdi Saat 12'de hava sıcaklığının en az 20 derece olduğu günlerin sayısını bulalım. Bu günlere sıcak gün diyelim.

```
sicakGunSayisi = 0
for gün in sicakliklar:
if gün[11] > 20.0:
sicakGunSayisi += 1
```

print(sicakGunSayisi, "gün çok sıcaktı.")

- Python'da iç içe liste yazma konusunda bir sınır yoktur. Şimdi üç boyutlu bir liste örneği yapalım.
- Bir otel düşünelim. Bu büyük otelin üç tane binası olsun. Her bina on beş katlı ve her katta yirmi oda olsun. Bizim projemiz her oda için kullanımda/uygun bilgisini bir dize(array) üzerinde toplamak.

- İlk aşama: Dizedeki elemanların tipini belirlemek. Bu durum için Boole değerler (True/False) uygundur.
- İkinci aşama: İstenen yapının analizi. Elimizdeki verilerin özeti: 3 bina,15 kat,20 oda

 $odalar = [[[False\ for\ oda\ in\ range(20)]\ for\ kat\ in\ range(15)]\ for\ bina\ in\ range(3)]$

 $odalar = [[[False\ for\ oda\ in\ range(20)]\ for\ kat\ in\ range(15)]\ for\ bina\ in\ range(3)]$

- İlk indeks (0'dan 2 ye kadar) bir bina seçmeyi sağlar.
- İkinci indeks(0'dan 14'e kadar) bir kat seçmeyi sağlar.
- Üçüncü indeks(0'dan 19'a kadar)bir oda seçmeyi sağlar.

- Şimdi yeni evli bir çift için otelde yer ayırtalım.
- İstenen oda ikinci binanın onuncu katında 14 numaralı oda.

$$odalar[1][9][13] = True$$

• Birinci binanın beşinci katındaki,dolu olan, 2 numaralı odayı boşaltalım.

$$odalar[0][4][1] = False$$

• Üçüncü binada 15. Katta kaç boş oda olduğunu öğrenelim.

```
bos_oda_sayisi = 0
for oda_numarasi in range(20):
    if not odalar[2][14][ oda_numarasi]:
        bos_oda_sayisi += 1

print(bos_oda_sayisi)
```


CISCO Academy

MEB OYGM & Cisco işbirliği ile,

Dijital Transformasyon
Python Programlama Eğitimleri

Kasım 2019

Enter the world of

'the python™

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Python

Py

PCAP Programming Essentials in Python

Modul 4

1. Kısım

- Bazı kod parçalarını birden çok kez yazmak gerekebilir.
- Bu kod parçasını birden çok projede kullanmak gerekebilir.
- Bu durum, tekrarlanmış kod parçasını, yalıtılmış bir formda bir fonksiyon halinde yazma gereksinimi doğurur.
- Böylece kodun içinden tekrarlanmış parça çıkarılabilir ve yerinde aynı işi yapması için oluşturulan fonksiyon yazılabilir.

- Geliştirici, kodu(daha doğrusu: problemi) parçalara bölüp, iyi izole edilmiş parçalar haline getirir.
- Bütün bu parçaları birer fonksiyon haline getirir. Bu fonksiyonları gerektiğinde kullanmaya başlar.
- Bu şekilde yapılandırılmış kod, uygulamanın üzerinde çalışmayı bir hayli kolaylaştırır.
- Çünkü kodun parçaları ayrı ayrı eklenmiş ve tek tek test edilmiştir.
- Bu işleme çoğunlukla ayrıştırma(dekompozisyon) denir.

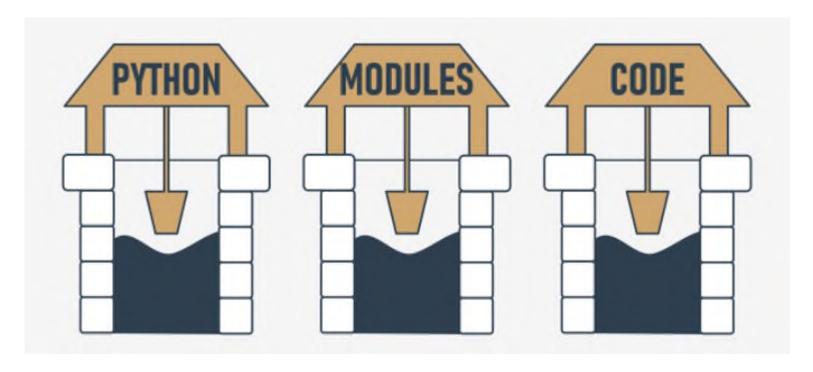

- Üzerinde çalışılacak problem bazı durumlarda çok büyük ve karmaşık olabilir ve bu gibi durumlarda çoğunlukla bir grup geliştirici birlikte çalışırlar.
- Problem, her geliştiricinin verimli çalışabilmesi ve iş bölümü yapılabilmesi için parçalara bölünür.
- Bu tür bir ayrıştırmanın amacı sadece işi parçalara ayırmak değil ayrıca sorumluluğu da birçok geliştirici üzerine dağıtmaktır.

- Tüm geliştiriciler anlaşılır şekilde tanımlanmış ve açıklanmış fonksiyonlar hazırlar.
- Sonra bu fonksiyonlar birleştirilerek, kullanıma hazır bir modülü (daha sonra bahsedilecek) oluşturur. Bu modüller ile son ürün ortaya çıkar.
- Eğer yapılacak iş birden çok geliştiriciye ayrıştırılmış problemler olarak verilirse, proje birbirinden ayrı olarak hazırlanmış fonksiyonlardan oluşan farklı modüller ile hayata geçirilmiş olur.

- Alttaki kodu inceleyelim.
- Burada amacımız tekrarlanmış kod parçalarını fonksiyona çevrilebileceği bir örnek sunmaktır.

```
print("Bir değer girin: ")
a = int(input())
print("Bir değer girin: ")
b = int(input())
print("Bir değer girin: ")
c = int(input())
```


- Bu örnekte print() fonksiyonu aynı mesaj ile çağrılmıştır.
- Eğer konsola yazılan mesaja biraz daha nazikçe (örn: Lütfen ile) başlamak isterseniz, nasıl bir işlem

```
yapabilirsiniz?
    print("Bir değer girin: ")
    a = int(input())
    print("Bir değer girin: ")
    b = int(input())
    print("Bir değer girin: ")
c = int(input())
```


- Bu durum karşısında, bir süre harcayarak kodunuzun içinde geçen tüm mesajları tek tek değiştirmeniz gerekecektir.
- Tekrarlanan kodu ayırmanın bir yolu var mıdır?
- Kodu tekrar kullanılabilir yapabilir miyiz?
- Bir noktadan yapılan değişiklik, kodun kullanıldığı her yere etki edebilir mi?
- Bu soruların cevabı "evet"tir.
- Fonksiyonlar tam olarak bunun için kullanılır.

- Böyle bir fonksiyonu nasıl oluşturabiliriz?
- Önce tanımlamamız gerekiyor. Burada tanımlama (define) kelimesi önemli.
- En basit şekilde bir fonksiyon tanımlama işlemişu şekilde yapılır:

```
def fonksiyonİsmi():
fonsiyonİçeriği
```


- Bir fonksiyon her zaman *def* (define) anahtar kelimesiyle tanımlanır.
- *def* anahtar kelimesinden sonra fonksiyonun ismiyle devam edilir. (Fonksiyon isimlendirmedeki kurallar değişken isimlendirmedeki kurallar ile aynıdır.)

```
def fonksiyonİsmi():
fonsiyonİçeriği
```


- Fonksiyon ismi yazıldıktan sonra, bir çift parantez konur.
   (Bu örnekte parantezlerin içi boş olarak görünmekte, ama bu birazdan değişecek)
- Satır iki nokta üst üste işaretiyle bitirilir.

```
def fonksiyonİsmi():
fonsiyonİçeriği
```


- *def* ile başlayan satırdan bir sonraki satır ile başlayan kısma o fonksiyonun içeriği/gövdesi denir.
- Fonksiyon içeriğine indentation ile başlanır.
- Bir fonksiyonun en az bir satırlık içeriği olmalıdır. Bu içerik fonksiyon her çağrıldığında çalışır.
- Not: Fonksiyon iç içe yapının bittiği yerde biter. Buna dikkat etmek gerekir.

• Şimdi bir fonksiyon tanımlayalım.

def mesaj():

print("Bir değer girin: ")

• Bu fonksiyonu kodumuza ekleyelim: def mesaj():
 print("Bir değer girin: ")

```
print("Biz burada başlıyoruz.")
print("Burada bitiriyoruz.")
```


- Fonksiyonu henüz hiç kullanmadık.
- Kodun hiçbir satırında fonksiyon çağrılmadı.
- Yani Python bu fonksiyon tanımını okudu ve hafızasına kaydetti, fakat çalıştırmadı.
- Şimdi başlatma ve bitirme mesajlarının arasında fonksiyonumuzu çağıralım.


```
def mesaj():
    print("Bir değer girin: ")

print("Biz burada başlıyoruz.")

mesaj() # fonksiyon çağrısı

print("Burada bitiriyoruz.")
```



```
def mesaj():
     print("Bir değer girin: ")
 print("Biz burada başlıyoruz.")
  mesaj() # fonksiyon çağrısı
print("Burada bitiriyoruz.")
```


- Bir fonksiyon çalıştırıldığında, Python fonksiyonun yerini hatırlar ve o fonksiyonun içerisine girer.
- Fonksiyonun içeriği/gövdesi çalıştırılır.
- Fonksiyon en sona geldiğinde Python'ı fonksiyonun çalıştırıldığı yere dönmeye zorlar.
- Henüz tanımlanmamış bir fonksiyon çağırılmamalıdır.

- Python kodu yukarıdan aşağıya doğru okur. Fonksiyon çağırma işleminde eğer fonksiyon tanımlanmamış ise daha alt satırlarda bu fonksiyon aranmaz. Bu nedenle fonksiyon tanımı doğru yere (çağrılmadan önce) konmalıdır.
- Fonksiyonun ismi ile herhangi bir değişkenin ismi aynı olmamalıdır.
- Örneğin bir önceki örnekte "mesaj" ismi için bir değer atanması durumunda Python fonksiyon tanımını unutur. Fonksiyonun kullanılabilirliğini kaybeder.

2. Kısım

- Fonksiyonlar çağrılırken bir ya da daha fazla sayıda değişken alıp, bu değişken üzerinde istenilen işlemleri gerçekleştirebilirler.
- Bu değişkenlere fonksiyon parametreleri ismi verilir.

```
def fonksiyon(parametre):
### fonksiyon gövdesi
```


- Bir parametreyi diğer değişkenlerden farklı ve özel olmasını sağlayan faktörler:
  - 1-) Parametreler sadece tanımlandıkları fonksiyonun içerisinde var olurlar.
  - 2-) Bir parametre sadece *def* ile başlayan satırdaki parantezlerin içerisinde tanımlanabilir.
  - 3-) Fonksiyon çağrılmak istendiğinde, parantezler arasında yazılan argümanlar ile parametrelere değer atanır.

- Parametreler sadece fonksiyon içerisinde var olurlar, argümanlar ise fonksiyonun dışında bulunurlar.
- Argümanlar istenen parametreye değer atayan taşıyıcılardır.
- Şimdi "mesaj" fonksiyonunu yeniden düzenleyelim. Önce *def* kısmı ile başlayalım.

```
def mesaj(sayi):
###
```


- Fonksiyonumuz, içerisine *sayı* adında tek bir parametre alarak tanımlanmıştır.
- Bir parametre için sıradan bir değişken kullanılabilir.
- Parametre başka hiçbir yerden görülmez.
- Şimdi fonksiyonun gövdesi/içeriği ile devam edelim.

```
def mesaj(sayı):
    print("Bir sayı giriniz:", sayı)
```


- Bir parametre kullandık fakat bu parametreye henüz bir değer atamadık.
- Bir fonksiyon tanımında bir veya daha fazla parametre kullanılmışsa, fonksiyon çağrıldığında da aynı sayıda parameter kullanılması gerekiyor.

```
def mesaj(sayı):
    print("Bir sayı giriniz:", sayı)
```


• Kod içerisindeki değişken isimlerinin, fonksiyon tanımındaki parametre isimleri ile aynı olması bir sorun oluşturmaz.

```
def mesaj(sayi):
    print("Bir sayı giriniz::", sayi)

sayi = 1234
mesaj(1)
print(sayi)
```


- Bu duruma gölgeleme (shadowing) adı verilir.
- X (sayi) parametresi aynı isimli değişkeni gölgede bırakır.
- Ama gölgeleme sadece fonksiyonun içeriğini bulunduğu bölgede geçerlidir.
- "sayi" parametresi kodun içerisinde tanımlanan "sayi" değişkeninden tamamen farklıdır.

- Bir fonksiyona istediğiniz kadar parametre ekleyebilirsiniz fakat ne kadar parametre koyarsanız, bu parametrelerin rol ve amaçlarını ezberlemek o kadar zorlaşır.
- Şimdi fonksiyonumuzu biraz değiştirelim. Bir parametre daha ekleyelim.
- Bu aynı zamanda fonksiyonu çağırırken de iki ayrı argüman vermemizi gerektirir.

```
def mesaj(tip,sayi):
    print("Lütfen bir", tip, "giriniz", sayi)
```


- Fonksiyon çağrılarında belirtilen argümanların yazılma sırasının, fonksiyon tanımında kullanılan parametrelerin sırası ile aynı olması durumuna *pozisyonu ile parametre atama* denir.
- Bu yöntemde 1. sırada yazılan parametre, 1. sırada yazılan argüman ile çağrılır. 2. sıradaki parameter, 2.sıradaki argüman ile şeklinde devam eder.
- Günlük hayatta da çoğu sosyal etkileşimde farkında olmadan, pozisyonu ile parametre atama işlemini kullanır.

Örn: İsim-Soyisim (Tabi James Bond değilseniz @ All r) his reserved. Cisco P

- Python parametre atama işlemi için ikinci bir yöntem de sunar.
- Bu yöntem ile argüman, parametrenin ismiyle atanır, pozisyonuyla değil. Bu yönteme *anahtar kelime ile* parametre atama denir.

```
def kendini_tanıt(ismin, soyismin):
    print("Merhaba, Ben ", ismin, soyismin)
kendini_tanıt(ismin = "James", soyismin = "Bond")
kendini_tanıt(soyismin = "Arkın", ismin = "Cüneyd")
```


- Burada işleyiş, parametrelere atanmak istenen değerden önce parametre ismini ve "=" sembolünü sırayla yazmaktır.
- Pozisyon önemli değildir. Her argümanın hangi parametreye atanacağı fonksiyon çağırılırken parametre isimleri kullanılarak sabitlenmiştir.
- Var olmayan bir parametre ismine bir değer atayamazsınız.

```
(soyadın = "Arkın", adın = "Cüneyd")
```


- İki tip parametre atama birlikte kullanılabilir.
- Burada dikkat edilmesi gereken tek bir kural var: pozisyona bağlı argümanlar, anahtar kelimeye bağlı argümanlardan sonra yazılmaz. Örneğin aşağıdaki fonksiyonu ele alalım.

```
def topla(a, b, c):
print(a, "+", b, "+", c, "=", a + b + c)
```

• Bu fonksiyonun görevi argümanlarını toplamak ve göstermektir.

- Fonkiyonu topla(1,2,3) şeklinde çağırabiliriz, çıktısı 1+2+3=6 olur.
- Bu çağırma şeklini değiştirerek tamamen anahtar kelime ile atamayı kullanalım: topla(c=1, a=2, b=3), bu kodun çıktısı 2+3+1=6 olacaktır.
- Simdi her iki tipi beraber kullanalım: topla(3, c = 1, b = 2),
- Bu kodun çıktısı 3 + 2 + 1 = 6 olacaktır.

$$topla(3, c = 1, b = 2),$$

- Argüman (3), pozisyonu ile parametre atama yöntemi kullanarak a parametresine atanacaktır.
- c ve b anahtar kelimeleri kullanarak atandıkların için pozisyonlarının önemi yoktur.

• Şimdi farklı bir çağrıma yapalım. a parametresini iki yöntem ile atayalım: topla(3, a = 1, b = 2)

Python yanıtı: *TypeError: topla() got multiple values for argument 'a'*

Anlamı: *TipHatası: topla() a argümanı için birden çok değer aldı*.

- Bazı durumlarda belirli parametrelere atanan değerler çoğunlukla aynı/sabit olabilir.
- Bu argümanlara varsayılan(önceden belirlenmiş) bir değer verilebilir. Eğer çağırma sırasında parametre atanmaz ise varsayılan değer atanır.
- Türkiye'de en çok kullanılan soyismin Yılmaz olduğunu varsayalım. Bu bilgi ile kendini_tanıt fonksiyonumuzu güncelleyelim.

• Varsayılan değer atamak için parametre tanımını yaparken isimden sonra = sembolünü ardından varsayılan olarak kullanılacak değeri girmeniz yeterlidir.

```
def kendini_tanıt(ismin, soy_ismin="Yılmaz"):
    print("Merhaba, Ben ", ismin, soy_ismin)

kendini_tanıt("Ahmet", "Ünsal")
kendini_tanıt("Hayriye")
```


3. Kısım

- Daha önce kullandığımız fonksiyonların tamamının bir takım etkileri vardı. Bir metin oluşturup konsola gönderiyorlardı.
- Fonksiyonların, matematikte olduğu gibi sonuçları da olabilir.
- Bir fonksiyonun sonuç değeri üretebilmesi için *return* talimatı kullanılır.

- "return" talimantının iki farklı seçeneği vardır. Bunları ayrı ayrı inceleyelim:
- İlki, sadece *return* anahtar kelimesinden oluşur. Devamında hiçbir şey yazılmaz.
- Fonksiyon içinde kullanıldığında ani bir tepki ile fonksiyon yürütülmesi bitirilir ve fonksiyonun çalıştırıldığı kod satırına geri dönülür.

- Eğer fonksiyon herhangi bir sonuç üretmeyecekse, *return* talimatını kullanmaya gerek kalmaz.
- Şimdi return etkisini birlikte inceleyelim.
- Yazacağımız fonksiyonu herhangi bir argüman vermeden çağırmamız durumunda, Fonksiyon "Mutlu Yıllar!" yazacaktır.
- Eğer fonksiyon argüman olarak *False* değerini alırsa, fonksiyonun çalışma şekli değişecektir.
- Konsola "Mutlu Yıllar!" yazmadan return etkisiyle

```
def mutluYıllar(mutlu_yillar_dileyeyim = True):
    print("Üç...")
    print("İki...")
    print("Bir...")
    if not mutlu_yillar_dileyeyim:
        return
    print("Mutlu Yıllar!")
```


• İkinci yöntemde, return anahtar kelimesinin ardından bir ifade gelebilir. Örneğin:

```
fonksiyon():
    return ifade
```

- Bu şekilde *return* talimatının kullanılması iki sonuç doğurur:
  - 1-) Fonksiyon içeriğinde kullanıldığında ani bir tepki ile fonksiyon yürütülmesi bitirilir. (İlk kullanım yapısıyla aynı)
  - 2-) Dahası, fonksiyon return talimatının ardından yazılan

ifadeyi çalıştırır, değerini çağırıldığı satırda geri döner.

```
def sikici_bir_fonksiyon():
    return 123
x = sikici_bir_fonksiyon()
print("sikici_bir_fonksiyon'dan gelen cevap:", x)
```

- Kod parçacığı alttaki metni konsola yazar. "sıkıcı bir fonksiyon'dan gelen cevap: 123"
- "return" talimatı bir ifade ile çalıştığında(örnekteki ifade de görüldüğü gibi), ifadenin değerini fonksiyonun çağrıldığı

- "None" bir anahtar kelimedir ve anlamlı herhangi bir veri barındırmaz.
- Bir değişkene "*None*" değeri atanabilir. (veya bir fonksiyonun sonucu olarak kullanılabilir.)
- Bir değişkenin verisi hakkında bilgi almak için "*None*" değeri ile kıyaslanabilir.

- Bir fonksiyon sonuç olarak herhangi bir değer dönmez ise yani return ifadesi kullanılmaz ise Python geri dönecek değerin *None* olacağını varsayar.
- Örneğin alttaki kodu inceleyelim.

```
def ilgincFonksiyon(n):

if(n \% 2 == 0):

return True
```



```
def ilgincFonksiyon(n):
if(n \% 2 == 0):
return True
```

• Bu fonksiyonu kontrol etmek için alttaki kod parçasını kullanalım.

```
print(ilgincFonksiyon(2))
print(ilgincFonksiyon(1))
```



```
def\ ilgincFonksiyon(n):
if(n\% 2 == 0):
return\ True
print(ilgincFonksiyon(2)) \#\ True
print(ilgincFonksiyon(1)) \#\ None
```

- Bir fonksiyonun çıktı olarak *None* dönerse şaşırmayalım.
- Bazen bu çıktı, fonksiyonda yazılmış göze çarpmayan bir hata belirtisi de olabilir.

Fonksiyonlar

- Fonksiyonlara argüman olarak Python'da tanımlı bütün varlıklar verilebilir.
- Fakat o fonksiyonun aldığı argümanı kullanabileceğinden emin olunmalıdır.
- Bu duruma örnek olarak:

```
def liste_toplayici(liste):
    toplam = 0
    for eleman in liste:
        toplam += eleman
    return toplam
```


Fonksiyonlar

• Şimdi kodu alttaki gibi çalıştıralım.

```
def liste_toplayici(liste):
    toplam = 0
    for eleman in liste:
        toplam += eleman
    return toplam
print(liste_toplayici([5, 4, 3]))
```


Fonksiyonlar

- Fonksiyonların döndüreceği değer(return) olarak Python'da tanımlı bütün varlıklar kullanılabilir.
- Örneğin:

```
def liste_olustur(n):
    listem = []
    for i in range(0, n):
        listem.insert(0, i)
    return listem
print(liste oluştur(5))
```


4. Kısım

- Bir değişkenin isminin kapsamı kavramı, bu değişkenin doğru olarak tanınabildiği kod parçası anlamına gelir.
- Bir fonksiyondaki parametrenin kapsamı, o fonksiyonun gövdesidir.
- Fonksiyon içerisinde kullanılan parametre fonksiyonun dışından erişilemez.

• Bunu bir örnekle inceleyecek olursak.

```
def kapsamTest():
x = 123
kapsamTest()
print(x)
```

Bu kod hata verecektir.

NameError: name 'x' is not defined

Başka bir örnekle, bir fonksiyonun dışında oluşturulmuş bir değişkenin o fonksiyonun içerisinden erişilip erişilemediğini kontrol edelim.

```
def benimFonksiyonum():
   print("Acaba bu değişkeni tanıyor muyum? ", var)
```

```
var = 1
benimFonksiyonum()
```

- Bu şu anlama gelmektedir:
   Fonksiyonun dışında oluşturulmuş bir değişkenin kapsamına fonksiyonun içi de dahildir.
- Bu durum, aşağıdaki gibi, bazı istisnalar haricinde geçerlidir.


```
def benimFonksiyonum():
    var = 2
    print("Acaba bu değişkeni tanıyor muyum? ", var)

var = 1
benimFonksiyonum()
print(var)
```


- Fonksiyonun içerisinde oluşturulan "var" değişkeni, dışında oluşturulan değişken ile aynı değildir.
- Aynı isimle oluşturulmuş iki değişken vardır. Değişkenlerin kapsamına dikkat edelim!
- Fonksiyonun içeriğindeki değişken aynı isimle dışarıda oluşturulmuş değişkeni gölgelemektedir. (shadowing)
- Öyleyse kapsam kuralını daha doğru ifade etmek gerekir.

- Fonksiyonun dışında oluşturulmuş bir değişkenin kapsamına, fonksiyonun içerisinde aynı isimle tanımlanmış bir değişken daha olması durumu haricinde, fonksiyonun içi de dahildir.
- Bu aynı zamanda fonksiyonun dışında oluşturulmuş bir değişkenin kapsamının, sadece okuma (read) işlemi yapılması durumunda fonksiyonun içini kapsadığını gösterir.

Fonksiyonlarda Kapsam - global

- Peki bir fonksiyon, içerisinde tanımlanmamış bir değişkenin değerini değiştirebilir mi?
- Kısaca cevap evet değiştirebilir.
- Bu işlemi Python içerisinde tanımlı özel bir metod olan "global" ile yapabiliriz.
- Fonksiyonun içerisinde "global" ile oluşturulmuş bir değişkenin kapsamı fonksiyonun dışını da ulaşır. Global bir değişken olur.

Fonksiyonlarda Kapsam - global

- "global" metodu, Python'ı fonksiyon içerisinde yeni bir değişken oluşturmaktansa dışarıda oluşturulmuş değişken üzerinde işlem yapmaya zorlar.
- Şimdi bir başka örnek üzerinde fonksiyonların argümanları ile nasıl etkileşime girdiğini bir başka örnek üzerinde pekiştirelim.


```
def benimFonksiyonum(n):
   print("Bende bir ", n, " değeri vardı.")
   n += 1
   print("Şimdi ", n, " oldu.")
var = 1
benimFonksiyonum(var)
print(var)
```


- Bu örnekte de görüleceği üzere, fonksiyon içerisinde bir parametrenin değerini değiştirmek fonksiyonun dışına etki etmez.
- Bu aynı zamanda fonksiyonun argümanın değerini kullandığını, argümanı kullanmadığını gösterir. Bu durum bütün skalerler için geçerlidir.
- "global" metodunu unutmayalım.

• Fonksiyonların bu özelliği liste tipinde değişkenler için de geçerli midir? Hep birlikte inceleyelim.

```
def benimFonksiyonum(liste1):
    print(liste1)
    liste1 = [0, 1]

liste2 = [2, 3]
benimFonksiyonum(liste2)
print(liste2)
```

- Kod çıktısına baktığımızda önceki kural ile uyumlu bir sonuç görürüz.
- Fonksiyonun içerisinde yapılan bir değişiklik dışına etki etmemiştir.
- Fakat listeler söz konusu olduğunda bu durum hep böyle olmayabilir.

Aşağıdaki örneği inceleyelim.

```
def benimFonksiyonum(liste1):
    print(liste1)
    del liste1[0]

liste2 = [2, 3]
benimFonksiyonum(liste2)
print(liste2)
```

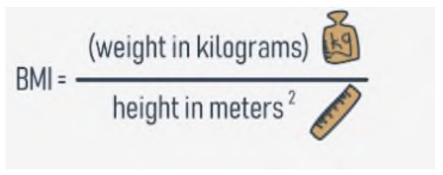

- "liste1" parametresinin değerini değiştirmedik. Fakat listeyi değiştirdik.
- Eğer argüman bir liste ise:
  - Listeye ait bir parametrenin değerini değiştirmek listede herhangi bir değişikliğe sebep olmaz.
  - Listeyi değiştirdiğimizde ise(parametreyi değil listeyi) bu değişiklik listeye yansıtılacaktır.

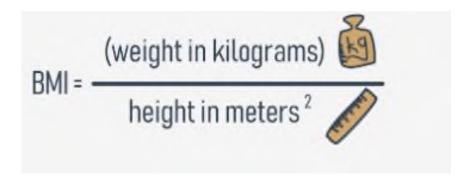
5. Kısım

- Şimdi değinilen bütün bu özellikleri örnekler üzerinde inceleyelim.
- Vücut kitle endeksini(BMI) hesaplayan bir fonksiyon yazalım.

- Vücut Kitle Endeksini veren formül iki değer almaktadır:
  - kişinin ağırlığı (kg cinsinden)
  - kişinin boyu (metre cinsinden)

- Vücut Kitle endeksi bir kişinin ağırlığının, boyunun karesine bölünmesi ile elde edilir.
- Öyleyse fonksiyonumuzu oluşturalım. İsmi bmi olsun.

```
def bmi(kilo, boy):
return kilo / boy ** 2
```

```
print(bmi(52.5, 1.65))
```


• Şimdi fonksiyona verilen değerlerin doğruluğunu test edecek bir kaç ekleme yapalım. .

```
def bmi(kilo, boy):

if boy < 1 or boy > 3 or \
kilo < 20 or kilo > 200:

return None

return kilo / boy ** 2
```

print(bmi(252.5, 1.65))

• "\" ifadesinin kullanımına dikkat edelim.

```
def bmi(kilo, boy):

if boy < 1 or boy > 3 or \
kilo < 20 or kilo > 200:

return None
return kilo / boy ** 2
```

print(bmi(252.5, 1.65))

- Şimdi kodumuza, emperyal sistemi kullananlar için, emperyal sistemi metrik sisteme dönüştüren fonksiyonlar ekleyelim.
- 1 libre (lb), 0.45359237 kilograma eşittir.

```
def lb_to_kg(lb):

return lb * 0.45359237
```


• 1 feet (ft), 0.3048 metreye ve 1 inç (in), 0.0254 metreye eşittir.

```
def ft_to_m(ft, inc):
return ft * 0.3048 + inc * 0.0254
```


• Bazen sadece feet değerini girip inç değerini girmek istemeyebilirsiniz. Bu nedenle inç değerine varsayılan bir değer (0.0) atayalım.

```
def ft_{to}m(ft, inc=0.0):

return ft * 0.3048 + inc * 0.0254
```

• Şimdi bütün kodu bir araya getirelim ve bir örnek ile deneyelim.


```
def lb_to_kg(lb):
  return lb * 0.45359237
def ft_{to}(ft, inc=0.0):
  return\ ft\ *0.3048 + inc\ *0.0254
def bmi(kilo, boy):
  if boy < 1 or boy > 3 or kilo < 20 or kilo > 200:
     return None
  return kilo / (boy ** 2)
print (bmi(kilo = lb\_to\_kg(176), boy = ft\_to\_m(5, 7)))
```


- Şimdi kenar uzunluklarını kullanıcıdan alan ve verilen uzunluklara göre üçgenin doğruluğunu hesaplayan fonksiyonu yazalım.
- Bir üçgenin herhangi iki kenarının uzunlukları toplamı, üçüncü kenarın uzunluğundan büyük olmalıdır.
- Fonksiyon üç kenarın uzunluğunu parameter olarak alacak ve yukarıodaki kurala uyuyorsa True, uymuyorsa False dönecek.


```
def ucgenMidir(a, b, c):
   if a + b \le c:
     return False
   if b + c \le a:
     return False
   if c + a \le b:
     return False
   return True
print(ucgenMidir(1, 1, 1))
print(ucgenMidir(1, 1, 3))
```

Kodu biraz düzenlersek:

```
def\ ucgenMidir(a,b,c):
if\ a+b<=c\ or\ b+c<=a\ or\ c+a<=b:
return\ False
return\ True
print(ucgenMidir(1,1,1))
print(ucgenMidir(1,1,3))
```


• Biraz daha düzenleyelim.

```
def ucgenMidir(a, b, c):
return \ a + b > c \ and \ b + c > a \ and \ c + a > b
```

```
print(ucgenMidir(1, 1, 1))
print(ucgenMidir(1, 1, 3))
```

• Şimdi uzunlukları kullanıcıdan isteyelim.


```
def ucgenMidir(a, b, c):
  return a + b > c and b + c > a and c + a > b
a = float(input("İlk kenarın uzunluğunu giriniz: "))
b = float(input("İkinci kenarın uzunluğunu giriniz: "))
c = float(input("\ddot{U}ç\ddot{u}nc\ddot{u} kenarın uzunluğunu giriniz: "))
if ucgenMidir(a, b, c):
  print("Tebrikler! Bu bir üçgendir.")
else:
  print("Malesef! Bu bir üçgen değildir.")
```

• Şimdi Heron formülü ile üçgenin alanine hesaplayalım.

$$s = \frac{a+b+c}{2}$$
  $A = \sqrt{s(s-a)(s-b)(s-c)}$


```
def heron(a, b, c):

p = (a + b + c)/2

return (p * (p - a) * (p - b) * (p - c)) ** 0.5
```

$$s = \frac{a+b+c}{2}$$
  $A = \sqrt{s(s-a)(s-b)(s-c)}$

```
def heron(a, b, c):
   p = (a + b + c)/2
    return (p * (p - a) * (p - b) * (p - c)) ** 0.5
defucgeninAlani(a, b, c):
    if not ucgenMidir(a, b, c):
        return None
    return heron(a, b, c)
```



```
def heron(a, b, c):
       p = (a + b + c)/2
       return (p * (p - a) * (p - b) * (p - c)) ** 0.5
def ucgeninAlanı(a, b, c):
       if not ucgenMidir(a, b, c):
               return None
        return\ heron(a, b, c)
def ucgenMidir(a, b, c):
        return a + b > c and b + c > a and c + a > b
a = float(input("İlk kenarın uzunluğunu giriniz: "))
b = float(input("İkinci kenarın uzunluğunu giriniz: "))
c = float(input("\ddot{U}c\ddot{u}nc\ddot{u} kenarın uzunluğunu giriniz: "))
if ucgenMidir(a, b, c):
       print("Tebrikler! Bu bir ücgendir.")
       print("Üçgenin alanı", ucgeninAlanı(a,b,c), "metre karedir.")
else:
       print("Malesef! Bu bir ücgen değildir.")
```

• Şimdi faktöriyel hesaplayan bir fonksiyon yapalım.

```
0! = 1
1! = 1
2! = 1*2
3! = 1*2*3
.
.
.
.
.
.
```



```
def faktoriyel(n):
  if n < 0:
     return None
  if n < 2:
     return 1
  carpim = 1
  for i in range(2, n + 1):
     carpim *= i
  return carpim
for n in range(1, 6):
  print(n, faktoriyel(n))
```


- Fibonacci seri açılımını hesaplayan bir fonksiyon yazalım.
- Şu şekilde hesaplanır:
  - Fibonacci 1, 1 dir.
  - Fibonacci 2, 1 dir.
  - Geri kalan bütün Fibonacci değerleri kendinden önceki iki sayının Fibonacci karşılığını toplayarak hesaplanır.

• Fibonacci seri açılımını hesaplayan bir fonksiyon yazalım.

```
fib1 = 1
fib2 = 1
fib3 = 1 + 1 = 2
fib4 = 1 + 2 = 3
fib5 = 2 + 3 = 5
fib6 = 3 + 5 = 8
fib7 = 5 + 8 = 13
```



```
def fib(n):
  if n < 1:
     return None
  if n < 3:
    return 1
  elem1 = elem2 = 1
  sum = 0
  for i in range(3, n + 1):
     sum = elem1 + elem2
    elem1, elem2 = elem2, sum
  return sum
for n in range(1, 10):
  print(n, "->", fib(n))
```

Tekrarlı Fonksiyonlar

- Tekrarlı (Rekürsif/Özyinelemeli) fonksiyon, kendi kendini çağıran fonksiyon demektir.
- Fibonacci serisi tanımı tekrarlı fonksiyon tanımına çok uymaktadır.

$$Fib(n) = Fib(n-1) + Fib(n-2)$$

• Faktöriyel hesaplamasında da tekrarlı fonksiyon özelliği kullanılabilir.

$$n! = (n-1)! * n$$

Tekrarlı Fonksiyonlar

```
def fib(n):
if n < 1:
return None
if n < 3:
return 1
return fib(n - 1) + fib(n - 2)
```


Tekrarlı Fonksiyonlar

```
def faktoriyel(n):
    if n < 0:
        return None
    if n < 2:
        return 1
    return n * faktoriyel(n - 1)</pre>
```


6. Kısım

- Pythonda birden fazla veri tutabilen ve bu verilere sıra ile erişilmesine imkan veren veri tiplerine **sıralı dizi** tipinde veriler ismi verilir.
- Örneğin liste tipinde veriler sıralı dizi tipine örnek verilebilir.
- Sıralı dizi tipindeki veriler for döngüleri kullanımına çok uygundurlar.

- Pythonda kullanılan veri tiplerinin bir diğer özelliği değişebilir olmak ya da olmamaktır.
- Değişebilir tipte veriler, programın yürütülmesi esnasında güncellenebilme yeteneğine sahiptir. Bu tipte verilere yeni bir eleman atayabilir, çıkartabilir ve içeriğini değitirebilirsiniz.
- Eğer bir veri değişebilir olmayan bir tipte veri ise bu işlemler yapılamaz.

- Tuple(demet) tipinde veriler değişebilir olmayan verilere örnek verilebilir.
- Tuple tipinde verilerin liste tipindeki verilerden farkı değişebilir olmamalarıdır.
- Bir tuple tipinde veri aşağıdaki şekilde oluşturulabilir:

$$bosTuple = ()$$

• Tuple oluşturmak için parantezlerin zorunlu olmasa da, parantez kullanımı tercih edilen yöntemdir.

```
birTuple = (1,2)
birTuple = 1,2
```

• Bir tuple tipinde verinin elemanlarını görüntülemek için liste tipi verilerde kullandığımız yöntemleri kullanabilirsiniz.


```
birTuple = (1, 10, 100, 1000)
print(birTuple[0])
print(birTuple[-1])
print(birTuple[1:])
print(birTuple[:-2])
for elem in birTuple:
  print(elem)
```

- Tuple tipinde verilen değişebilir olmadığını unutmayalım.
- Dolayısıyla tuple tipinde verilerin içeriğini değiştirmeye kalktığımızda Python hata verir.
- "len()" fonksiyonu ve "in" ve "not in" operatörleri tuple ile birlikte kullanılabilir.
- "+" operatörü iki tuple tipinde veriyi birbirine bağlayarak yeni bir tuple tipinde veri oluşturulabilir.
- "*" operatörü de tuple ile birlikte kullanılabilir.

- Python'da kullanılan bir diğer veri tipi de dictionary'dir.
- Dictionary(sözlük) tipinde veriler bir sıralı tip özelliği göstermezler.
- Dictionary tipinde veriler değişebilir özelliği olan verilerdir.
- Dictionary tipinde veriler key(anahtar) ve value(değer) çiftlerinden oluşur.

- Aynı isme sahip birden fazla key olmamalıdır.
- Bir key herhangi bir tipte olabilir.
- Dictionary'ler bir liste değildir.
- "len()" fonksiyonu dictionary tipinde veriler için de kullanılabilir.
- Dictionary tipinde veriler tek yönlü çalışır. Yani key değerleri ile arama yapabiliyorken value değerleri ile arama yapmak için tasarlanmamışlardır.

- Aşağıdaki yol ile dictionary tipinde bir veri oluşturulabilir.
   dict = {key1: value1, key2: value2}
- Veri çiftleri süslü parantezler içerisine virgül ile ayrılarak yazılır.
- Key ve value ciftleri ise birbirlerinden iki nokta (:) ile ayrılır.
- Dictionary tipinde verilerin elemanları bellekte sıra ile (listelerde olduğu gibi) tutulmaz.


```
dict = {"cat" : "kedi", "dog" : "köpek", "horse" : "at"}
telNumaraları = {'eşim' : 5551234567, 'ali' : 2565785431}
alınacaklar = {1 : "ekmek", 2 : "süt"}
bosDict = \{\}
print(dict["cat"])
print(telNumaralari["ali"])
print(alinacaklar[1])
```


- Olmayan bir key kullanılması durumunda Python hata verecektir.
- Bir key'in bir dictionary tipindeki very içerisinde var olup olmadığını anlamak için "in" ve "not in" operatörleri kullanılabilir.


```
dict = {"cat" : "kedi", "dog" : "köpek", "horse" : "at"}
kelimeler = ['cat', 'lion', 'horse']
for kelime in kelimeler:
   if kelime in dict:
     print(kelime, "->", dict[kelime])
   else:
     print(kelime, "dict içerisinde yok")
```


- Dictionary tipindeki verilerde *for* döngüleri kullanılabilir mi?
- Cevap hem hayır hem evet.
- Hayır çünkü dictionary sıralı bir tip değil.
- Evet çünkü *for* döngüsüne uygun hale getirmememizi sağlayan özel araçlarımız var.


```
dict = {"cat" : "kedi", "horse" : "at", "dog" : "köpek"}
for key in dict.keys():
    print(key, "->", dict[key])
for key in sorted(dict.keys()):
    print(key, "->", dict[key])
```


- Dictionary tipinde veriler için kullanabileceğimiz bir diğer metod *item()* metodudur.
- *item()* metodu dictionary içerisindeki key-value çiftlerini bir tuple olarak döner.
- *values()* metodu da *keys()* metodu gibi çalışısr fakat value üzerinde çalışır. *keys()* metodu key üzerinde çalışır.


```
dict = {"cat" : "kedi", "horse" : "at", "dog" : "köpek"}
for ingilizce, turkce in dict.items():
  print(ingilizce, "->", turkce)
for turkce in dict.values():
  print(turkce)
```


 Dictionary tipinde bir değişkene yeni bir veri eklemek çok kolaydır.

```
dict = {"cat" : "kedi", "horse" : "at", "dog" : "köpek"}
```

```
dict["duck"] = "ordek"
```

• Eğer var olan bir key'in value değerini değiştirmek istiyorsak aşağıdaki gibi bir işlem yapabiliriz.

```
dict["cat"] = "miyav"
```


• "update()" metodunu kullanarak ta yeni bir veri ekleyebiliriz.

```
dict.update({"duck": "ordek"})
```

• "del" talimatı ile dictionary içerisindeki bir eleman silinebilir.

```
del dict['dog']
```

• *popitem()* metodu ile dictionary içerisinden rastgele bir eleman silinebilir.

• 4.1.6.9 Örnek

